

af en Arbejdsvægrings Berettigelse, maa være gældende for hele det Omraade, inden for hvilket Udvalgene anviser Arbejde, og man foreslaar den derfor overflyttet til den almindelige Bestemmelse her i Forslagets § 5.

Til Stk. 3. Der henvises til de almindelige Bemærkninger ovenfor under V.

Til § 6.

Til Stk. 1. Der henvises til de almindelige Bemærkninger ovenfor under VI.

Til Stk. 2. Bestemmelsen afløser den gældende Lovs § 5, Stk. 2. Den noget ændrede Formulering skyldes dels Ændringen i Stk. 1, dels at den almindelige Regel om Bedømmelsen af en Arbejdsvægning nu som anført er foreslaaet overført til § 5, Stk. 2.

Til § 7.

Til Stk. 1. Der henvises til de almindelige Bemærkninger ovenfor under IV.

Af Hensyn til Gennemførelsen af de af Udvalget foreslaaede Bestemmelser om Arbejdsløshedskassernes Restancefrister har man fundet det rigtigst at fastsætte, at den tilsynsførende udover Kontrollen skal paase, at Restancefristerne overholdes.

Udvalget har derhos af praktiske Grunde foreslaaet, at Kasserne i Tvivlstilfælde særlig skal dokumentere, om saadanne afkontrollerede Medlemmer, som driver Jordbrug og Fiskeri, er berettigede til at staa som nydende Medlemmer af Kassen i Henhold til de herom gældende Regler, jfr. Arbejdsløshedslovens § 9, Stk. 2. Afgørelsen af dette Spørgsmaal vil ofte bero paa et Skøn over Forholdet i det enkelte Tilfælde, der kan stille sig forskelligt i de forskellige Egne af Landet, og i saa Henseende vil ogsaa den tilsynsførendes Kendskab til Forholdene paa Stedet være af Betydning, ligesom hans Opfattelse vil kunne være en værdifuld Vejledning, naar saadanne Spørgsmaal i Tilfælde af Anke skal bedømmes af højere Myndighed.

Til Stk. 3. Under Hensyn til Muligheden for, at den Afgørelse, det kommunale Beskæftigelsesudvalg maatte have truffet om at nægte at udstede den i § 6 omhandlede Attest eller om at standse en Understøttelses Udbetaling, vil kunne underkendes af højere Myndighed, har man fastsat, at Afkontrolleringen i saadanne Tilfælde, for saa vidt vedkommende Medlem ikke har

opnaaet Arbejde, skal fortsættes med Forbehold efter de herom gældende Regler. Der sigtes i saa Henseende til, at det forekommer, at en stedlig Afdeling af en Arbejdsløshedskasse er i Tvivl om et Medlems Ret til Understøttelse; for at det kan sikres, at Understøttelse senere udbetales for arbejdsløse Dage, dersom højere Myndigheds Afgørelse falder ud til Fordel for den arbejdsløse, afkontrollerer vedkommende Afdeling Medlemmet med Forbehold om senere Udbetaling af Understøttelsen.

Til Stk. 4. Der henvises til de almindelige Bemærkninger ovenfor under IV.

Til Stk. 5. Udvalget har drøftet, om den Tilsynsvirksomhed, der skal udøves i de Byer, hvor der findes et Anvisningskontor eller en Filial deraf, kan foregaa paa samme Maade som den Tilsynsvirksomhed, der udøves af Beskæftigelsesudvalgene, og det er inden for Udvalget blevet fremhævet, at det i de større Byer, navnlig i København, ikke vil være muligt for Arbejdsanvisningskontoret at have den samme detaillerede Viden om Ledigheden blandt Kassens Medlemmer som paa Landet og i de mindre Byer, hvorfor det ikke vil være muligt at udøve et til Bunds gaende Tilsyn overfor et forholdsvis stort Antal Enkelt-Tilfælde i samme Omfang som i de mindre Samfund paa Landet. Heroverfor er det imidlertid blevet fremhævet, at det maa være en Forudsætning for den Kontrolordning, der gennemføres, at den er lige saa effektiv i Byerne som paa Landet, og herom er der Enighed i Udvalget.

Selv om der herefter bliver en Forskel i Tilsynets praktiske Virkemaade, mener man at burde foreslaa, at det i denne Lov bestemmes, at der for de Kommuners Vedkommende, hvor der findes et offentligt Anvisningskontor eller en Filial deraf, skal udøves det samme Tilsyn som i de Kommuner, hvor der er nedsat kommunale Beskæftigelsesudvalg, og at Tilsynet skal udøves af vedkommende offentlige Arbejdsanvisningskontor (Filial). Man er naturligvis paa det rene med, at Arbejds- og Socialministeren maa give særlige Forskrifter for det Tilsyn, Arbejdsanvisningskontorerne og deres Filialer udøver; Forskellen i Forskrifterne kan dog kun vedrøre saadanne Forhold, hvorved de mindre Samfund paa Landet adskiller sig fra de større Samfund i Byerne.“